

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

privind modalitatea de gestionare a ambalajelor și a deșeurilor de ambalaje

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. 1. – (1) Prezenta lege reglementează gestionarea ambalajelor și a deșeurilor de ambalaje în vederea prevenirii sau reducerii impactului asupra mediului.

(2) Dispozițiile prezentei legi se aplică cu respectarea prevederilor specifice de calitate existente pentru ambalaje privind siguranța, protecția sănătății și igiena produselor ambalate, a cerințelor de transport și a normelor privind gestionarea deșeurilor periculoase.

Art. 2. – Sunt supuse prevederilor prezentei legi toate ambalajele introduse pe piață, indiferent de materialul din care au fost realizate și de modul lor de utilizare în activitățile economice, comerciale, în gospodăriile populației sau în orice alte activități, precum și toate deșeurile de ambalaje, indiferent de modul de generare.

Art. 3. – (1) Semnificația termenilor specifici utilizați în prezenta lege este prevăzută în anexa nr. 1.

(2) Definițiile prevăzute la alin. (1) se completează cu definițiile din anexa nr. 1 la Legea nr. 211/2011 privind regimul deșeurilor, republicată, precum și cu definițiile prevăzute la art. 2 din Ordonanța

Guvernului nr. 20/2010 privind stabilirea unor măsuri pentru aplicarea unitară a legislației Uniunii Europene care armonizează condițiile de comercializare a produselor, aprobată cu modificări prin Legea nr. 50/2015.

Art. 4. – Prezenta lege stabilește măsurile destinate, ca prioritate, prevenirii producerii deșeurilor de ambalaje și, ca principii fundamentale suplimentare, reutilizării ambalajelor, reciclării și altor forme de valorificare a deșeurilor de ambalaje și, în consecință, reducerii eliminării finale a unor astfel de deșeuri.

Art. 5. – (1) Se admite introducerea pe piață numai a ambalajelor care îndeplinesc cerințele esențiale prevăzute în anexa nr. 2.

(2) Este interzisă obstrucționarea introducerii pe piață a ambalajelor care îndeplinesc cerințele esențiale prevăzute în anexa nr. 2.

Art. 6. – (1) Se consideră că sunt respectate cerințele esențiale prevăzute în anexa nr. 2, dacă ambalajele sunt conforme cu:

a) standardele române și/sau standardele naționale ale celorlalte state membre ale Uniunii Europene, care adoptă standarde armonizate, ale căror numere de referință au fost publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene;

b) standardele române, pentru domeniile în care nu sunt adoptate standarde europene armonizate.

(2) Lista cuprinzând standardele române care adoptă standarde europene armonizate prevăzute la alin. (1) lit. a) se aprobă și se actualizează prin ordin al ministrului mediului, apelor și pădurilor și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, în termen de 120 de zile de la data comunicării de către Asociația de Standardizare din România.

(3) Asociația de Standardizare din România comunică Comisiei Europene textul standardelor române prevăzute la alin. (1) lit. b), care răspund cerințelor prevăzute în anexa nr. 2, în condițiile prevăzute de Regulamentul (UE) nr. 1025/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind standardizarea europeană, de modificare a Directivelor 89/686/CEE și 93/15/CEE ale Consiliului și a Directivelor 94/9/CE, 94/25/CE, 95/16/CE, 97/23/CE, 98/34/CE, 2004/22/CE, 2007/23/CE, 2009/23/CE și 2009/105/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Deciziei 87/95/CEE a

Consiliului și a Deciziei nr. 1673/2006/CE a Parlamentului European și a Consiliului.

Art. 7. – (1) Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor, în calitate de autoritate publică centrală pentru protecția mediului, îndeplinește următoarele atribuții:

a) inițiază și elaborează proiecte de acte normative în domeniul ambalajelor și a deșeurilor de ambalaje, inclusiv pentru armonizarea cu legislația Uniunii Europene;

b) notifică Comisiei Europene reglementările și dispozițiile administrative adoptate pentru implementarea prezentei legi, potrivit prevederilor art.5 din Directiva 91/692/CEE a Consiliului din 23 decembrie 1991 de standardizare și raționalizare a rapoartelor privind aplicarea anumitor directive referitoare la mediu, cu modificările ulterioare;

c) în situația în care consideră că prevederile standardelor prevăzute la art. 6 alin. (1) nu satisfac în totalitate cerințele esențiale prevăzute în anexa nr. 2, aduce cazul la cunoștința Comisiei Europene potrivit prevederilor art. 11 din Regulamentul (UE) nr. 1025/2012;

d) avizează proiectele de acte normative care au legătură cu domeniul ambalajelor și a deșeurilor de ambalaje;

e) participă la modificarea și completarea reglementărilor existente care nu permit utilizarea materialelor provenite din reciclarea deșeurilor de ambalaje pentru fabricarea de ambalaje și de alte produse, în vederea încurajării utilizării acestor materiale.

(2) Ministerul Economiei, Comerțului și Turismului notifică Comisiei Europene proiectele de reglementări prin care se intenționează adoptarea de instrumente economice pentru implementarea prevederilor prezentei legi, cu excepția celor de natură fiscală, dar incluzând specificațiile tehnice legate de măsurile fiscale care încurajează respectarea acestor specificații tehnice, cu respectarea prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 1.016/2004 privind măsurile pentru organizarea și realizarea schimbului de informații în domeniul standardelor și reglementărilor tehnice, precum și al regulilor referitoare la serviciile societății informaționale între România și statele membre ale Uniunii Europene, precum și Comisia Europeană, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 8. – (1) Operatorii economici sunt obligați să introducă pe piață numai ambalaje la care suma nivelurilor concentrațiilor de plumb, cadmiu, mercur și crom hexavalent prezente în ambalaj sau în componentele acestuia nu depășește 100 de părți/milion raportat la greutate.

(2) Sunt exceptate de la prevederile alin.(1) ambalajele realizate numai din sticlă cristal cu conținut de plumb, astfel cum sunt definite la art.2 din Hotărârea Guvernului nr. 134/2002 privind caracterizarea, clasificarea și marcarea produselor din sticlă cristal în vederea comercializării acestora, republicată.

(3) Condițiile în care concentrațiile prevăzute la alin. (1) nu se aplică materialelor reciclate și circuitelor produselor aflate într-un lanț închis și controlat, precum și tipurile de ambalaje exceptate de la prevederile alin. (1) sunt cele adoptate de către Comisia Europeană.

Art. 9. – (1) Operatorii economici producători de ambalaje și/sau de produse ambalate au obligația să utilizeze un sistem de marcare și identificare pentru ambalaje în vederea îmbunătățirii activităților de recuperare și reciclare a deșeurilor de ambalaje și să aplice sistemul de marcare și identificare prevăzut în anexa nr. 3.

(2) Marcarea se aplică direct pe ambalaj sau pe etichetă și trebuie să fie vizibilă, lizibilă și durabilă, chiar și în cazul în care ambalajul este deschis.

Art. 10. – (1) Operatorii economici care produc ambalaje reutilizabile sunt obligați să respecte, la fabricarea de ambalaje, cerințele esențiale privind caracterul reutilizabil al unui ambalaj prevăzute la pct. 2 din anexa nr. 2, astfel încât acestea să corespundă unor reutilizări multiple.

(2) Operatorii economici care produc și/sau comercializează produse ambalate în ambalaje reutilizabile sunt obligați să aplice sistemul depozit în vederea asigurării unui număr optim de cicluri de utilizare a acestora.

(3) Operatorii economici care produc produse ambalate în ambalaje reutilizabile sunt obligați să organizeze un sistem pentru colectarea, în vederea reutilizării multiple a ambalajelor, prin operatorii economici care comercializează aceste produse sau prin centre specializate de colectare a acestor tipuri de ambalaje.

(4) Operatorii economici care produc produse ambalate în ambalaje reutilizabile sunt obligați să asigure o distribuție optimă în

teritoriu și o capacitate corespunzătoare a centrelor specializate de colectare, potrivit prevederilor alin. (3), astfel încât acestea să poată prelua de la consumatori ambalajele reutilizabile.

(5) Operatorii economici care comercializează produse ambalate în ambalaje reutilizabile sunt obligați să informeze consumatorii asupra sistemului depozit și asupra sistemului de colectare a ambalajelor reutilizabile în vederea asigurării reutilizării multiple.

(6) Circulația ambalajelor reutilizabile, paletă, navete și ambalaje primare reutilizabile între operatorii economici se face cu respectarea prevederilor Legii contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 11. – Operatorii economici care produc produse ambalate în ambalaje reutilizabile sunt obligați să marcheze sau să înscrie pe ambalaj ori pe etichetă sintagma „ambalaj reutilizabil”.

Art. 12. – Operatorii economici care introduc pe piață produse ambalate în ambalaje reutilizabile sunt obligați să informeze comercianții și/sau consumatorii despre încetarea reutilizării unui anumit tip de ambalaj și să asigure preluarea acestora încă 6 luni de la data încetării utilizării lor.

Art. 13. – (1) Operatorii economici care comercializează produse ambalate în ambalaje reutilizabile sunt obligați să primească ambalaje reutilizabile la schimb sau să ramburseze, la solicitarea cumpărătorului, valoarea depozitului.

(2) Obligația prevăzută la alin. (1) se limitează la ambalajele reutilizabile ale produselor pe care aceștia le comercializează.

Art. 14. – (1) Obiectivele anuale privind valorificarea sau incinerarea în instalații de incinerare cu valorificare de energie și, respectiv, reciclarea deșeurilor de ambalaje, care trebuie atinse la nivel național, sunt următoarele:

a) valorificarea sau incinerarea în instalații de incinerare cu valorificare de energie a minimum 60% din greutatea deșeurilor de ambalaje;

b) reciclarea a minimum 55% din greutatea totală a materialelor de ambalaj conținute în deșeurile de ambalaje, cu realizarea valorilor

minime pentru reciclarea fiecărui tip de material conținut în deșeurile de ambalaje.

(2) Valorile obiectivelor prevăzute la alin. (1) lit. b) sunt următoarele:

- a) 60% din greutate pentru sticlă;
- b) 60% din greutate pentru hârtie/carton;
- c) 50% din greutate pentru metal;
- d) 15% din greutate pentru lemn;
- e) 22,5% din greutate pentru plastic, considerându-se numai materialul reciclat sub formă de plastic.

Art. 15. – În vederea realizării obiectivelor prevăzute la art. 14, deșeurile de ambalaje exportate în țări din afara Uniunii Europene, cu respectarea prevederilor Legii nr. 6/1991 pentru aderarea României la Convenția de la Basel privind controlul transportului peste frontiere al deșeurilor periculoase și al eliminării acestora, cu modificările ulterioare, precum și ale prevederilor Regulamentului (CE) nr. 1013/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2006 privind transferurile de deșeuri, pot fi luate în considerare pentru atingerea obiectivelor de valorificare și, respectiv, de reciclare, numai dacă există dovada că operațiunile de valorificare/reciclare s-au desfășurat în condiții prevăzute prin legislația comunitară în domeniu.

Art. 16. – (1) Pentru îndeplinirea obiectivelor prevăzute la art. 14, operatorii economici sunt responsabili să asigure gestionarea ambalajelor devenite deșeuri pe teritoriul național, după cum urmează:

a) operatorii economici care introduc pe piață produse ambalate sunt responsabili pentru deșeurile generate de ambalajele primare, secundare și terțiare folosite pentru ambalarea produselor lor, cu excepția ambalajelor de desfacere care sunt folosite pentru ambalarea, la locul de vânzare, a produselor pe care aceștia le introduc pe piața națională;

b) operatorii economici care supraambalează produse ambalate individual în vederea revânzării/redistribuirii sunt responsabili pentru deșeurile generate de ambalajele secundare și terțiare pe care le introduc pe piață;

c) operatorii economici care introduc pe piață ambalaje de desfacere sunt responsabili pentru deșeurile generate de respectivele ambalaje;

d) operatorii economici care dau spre închiriere, sub orice formă, cu titlu profesional, ambalaje, sunt responsabili pentru respectivele ambalaje.

(2) Responsabilitățile operatorilor economici prevăzute la alin. (1) se pot realiza:

a) individual, pentru deșeurile de ambalaje rezultate de la propriile produse pe care le introduc pe piața națională;

b) prin transferarea responsabilităților, pe bază de contract, către un operator economic autorizat de autoritatea publică centrală pentru protecția mediului.

(3) Administrația Fondului pentru Mediu face publică pe propriul site lista operatorilor economici prevăzuți la alin. (1).

(4) Operatorii economici prevăzuți la alin. (1) sunt obligați să îndeplinească cel puțin obiectivele prevăzute în anexa nr. 3 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 105/2006, cu modificările și completările ulterioare, aplicate la deșeurile de ambalaje rezultate de la ambalajele introduse pe piața națională/preluate pe bază de contract cu asigurarea trasabilității acestora.

(5) Procedura de autorizare pentru preluarea responsabilității gestionării deșeurilor de ambalaje se elaborează de către autoritatea publică centrală pentru protecția mediului și se aprobă prin ordin comun al ministrului mediului, apelor și pădurilor și al ministrului economiei, comerțului și turismului, în termen de 120 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(6) Operatorii economici care achiziționează direct produse ambalate și/sau ambalaje de la operatorii economici prevăzuți la alin. (1), precum și operatorii economici care comercializează produse în structuri de vânzare cu suprafață mare, prevăzute la art. 4 lit. n) din Ordonanța Guvernului nr. 99/2000 privind comercializarea produselor și serviciilor de piață, republicată, cu modificările și completările ulterioare, au obligația să se asigure că operatorii economici care introduc pe piața națională produsele comercializate sunt incluși în lista prevăzută la alin. (3).

(7) Operatorii economici care comercializează către consumatorii/utilizatorii finali produse în structuri de vânzare cu suprafață medie și mare, prevăzute la art. 4 lit. m) și n) din Ordonanța Guvernului nr. 99/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, au obligația să asigure pentru aceștia posibilitatea de a se debarasa de ambalajele produselor cumpărate, fără a le solicita plată.

(8) Se interzice condiționarea, sub orice formă, a drepturilor legale ale consumatorilor referitoare la produsul cumpărat de păstrare a ambalajului.

(9) Operatorii economici deținători de deșuri de ambalaje cod 15.01, prevăzute în anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 856/2002 privind evidența gestiunii deșeurilor și pentru aprobarea listei cuprinzând deșeurile, inclusiv deșeurile periculoase, cu completările ulterioare, rezultate din activitatea lor comercială, industrială sau de producție au obligația valorificării/încredințării deșeurilor de ambalaje colectate selectiv către un operator economic autorizat de către autoritatea competentă pentru protecția mediului pentru valorificarea deșeurilor de ambalaje sau incinerarea acestora în instalații de incinerare a deșeurilor cu recuperare de energie.

(10) Obligația prevăzută la alin. (9) nu se aplică în cazul returnării ambalajelor către furnizor.

(11) Colectarea selectivă a deșeurilor de ambalaje de la populație, se face prin:

a) sistemele de colectare selectivă, pe tipuri de materiale a deșeurilor reciclabile din deșeurile municipale, de către operatorii prevăzuți în Legea serviciului de salubritate a localităților nr. 101/2006, republicată;

b) prin sistemele de colectare distinctă a deșeurilor de ambalaje înființată de operatorii economici care dețin autorizație de mediu pentru desfășurarea acestei activități.

(12) Autoritățile executive ale unităților administrativ-teritoriale au obligația să încheie contracte/parteneriate sau alte forme de colaborare, în condițiile legii, cu toți operatorii economici interesați prevăzuți la alin. (2) lit. b) pentru a asigura valorificarea deșeurilor de ambalaje colectate de la populație, astfel încât contribuția acestora să fie direct proporțională cu cantitatea de ambalaje primare preluată de la operatorii economici prevăzuți la art. 16 alin. (1).

(13) Gestionarea ambalajelor și a deșeurilor de ambalaje trebuie să fie astfel organizată încât să nu introducă bariere în calea comerțului.

(14) Se interzic amestecarea deșeurilor de ambalaje colectate selectiv, precum și încredințarea, respectiv primirea, în vederea eliminării prin depozitare finală, a deșeurilor de ambalaje, cu excepția celor rezultate din colectarea selectivă ori din procesele de sortare, care nu sunt valorificabile sau care nu pot fi incinerate în instalații de incinerare cu recuperare de energie.

Art. 17. – (1) Operatorii economici care își îndeplinesc responsabilitățile potrivit prevederilor art. 16 alin. (2) lit. a), operatorii economici autorizați potrivit art. 16 alin. (2) lit. b), autoritățile și instituțiile publice locale și operatorii economici care preiau deșeurile de ambalaje în vederea valorificării au obligația să furnizeze anual Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor informații privind gestionarea ambalajelor și a deșeurilor de ambalaje.

(2) Operatorii economici autorizați potrivit art. 16 alin. (2) lit. b) au obligația să furnizeze anual Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor, pe lângă informațiile prevăzute la alin. (1), și informații privind cantitățile de ambalaje, respectiv cantitățile de deșeuri de ambalaje pentru care au preluat responsabilitatea de la fiecare operator economic.

(3) La solicitarea autorităților competente pentru protecția mediului, operatorii economici, autoritățile și instituțiile administrației publice locale au obligația să furnizeze date sigure referitoare la propriile activități cu privire la gestionarea ambalajelor și a deșeurilor de ambalaje și să își asume responsabilitatea datelor furnizate.

(4) Operatorii economici prevăzuți la art. 16 alin. (1) sunt obligați să menționeze în documentele de însoțire a deșeurilor de ambalaje dacă încredințarea spre valorificare/reciclare a acestora se face în scopul îndeplinirii obiectivelor anuale prevăzute de prezenta lege.

(5) Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor publică informări și transmite rapoarte privind gestionarea ambalajelor și a deșeurilor de ambalaje către Comisia Europeană, potrivit prevederilor anexei nr. 4.

Art. 18. – (1) Procedura de raportare, tipul datelor și informațiilor privind gestionarea ambalajelor și a deșeurilor de ambalaje, furnizate potrivit art. 17 alin. (1), (2) și (5), se aprobă prin ordin al ministrului mediului, apelor și pădurilor, în termen de 120 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(2) Procedura de stabilire a contribuției pentru operatorii economici menționați la art. 16 alin. (2) lit. b) în condițiile prevăzute la art. 16 alin. (12) se aprobă prin ordin al ministrului mediului, apelor și pădurilor, în termen de 120 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(3) Informațiile raportate se constituie într-o bază de date gestionată de Agenția Națională pentru Protecția Mediului.

Art. 19. – Pentru aplicarea unitară la nivel național a colectării selective, deșeurile de ambalaje se colectează în containerele inscripționate cu denumirea materialului/materialelor pentru care sunt destinate și fabricate sau inscripționate în mod corespunzător în culorile albastru – pentru deșeuri de hârtie – carton, galben – pentru deșeuri de plastic, metal și materiale compozite, verde/alb – pentru deșeuri de sticlă colorată/albă și roșu – pentru deșeuri periculoase.

Art. 20. – Persoanele fizice, juridice, instituțiile publice care generează deșeuri de ambalaje din alte activități decât cele comerciale, industriale sau de producție au obligația să depună deșeurile de ambalaje ale produselor cumpărate în spațiile indicate potrivit dispozițiilor art. 16 alin. (7) sau să le predea operatorilor de salubritate sau operatorilor economici autorizați pentru colectarea lor.

Art. 21. – Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului, prin unitățile subordonate, precum și autoritățile executive ale unităților administrativ-teritoriale promovează campanii de informare și educare a publicului și a operatorilor economici privind:

- a) sistemele de returnare, colectare și valorificare a ambalajelor și a deșeurilor de ambalaje care le sunt disponibile;
- b) contribuția lor la refolosirea, valorificarea și reciclarea ambalajelor și a deșeurilor de ambalaje;
- c) sensul marcajelor de pe ambalajele existente pe piață;
- d) elementele corespunzătoare ale planurilor de gestionare a ambalajelor și a deșeurilor de ambalaje prevăzute la art. 23.

Art. 22. – (1) Ministerul Economiei, Comerțului și Turismului, la solicitarea operatorilor economici prevăzuți la art. 16 alin. (1), propune autorității de stat pentru cercetare-dezvoltare programe de cercetare științifică, dezvoltare tehnologică și inovare cu privire la fabricarea, compoziția, caracterul reutilizabil și valorificabil al ambalajelor, precum și cu privire la optimizarea modului de ambalare și a formei ambalajelor în vederea reducerii consumului specific de material pe tip de ambalaj și produs.

(2) Programele prevăzute la alin. (1) se includ în planurile sectoriale de cercetare-dezvoltare ale Ministerului Economiei, Comerțului și Turismului, se revizuiesc și se actualizează, luându-se în considerare condițiile economice, de protecția mediului și progresul tehnic.

(3) Operatorii economici prevăzuți la art. 16 alin. (1) au obligația de a include în politica de dezvoltare măsuri de prevenire a generării de deșeuri, inclusiv privind reducerea consumului specific de material pe tip de ambalaj și produs.

Art. 23. – Planurile de gestionare a deșeurilor, întocmite la nivel național și județean potrivit prevederilor Legii nr. 211/2011, republicată, vor cuprinde un capitol distinct referitor la gestionarea deșeurilor de ambalaje.

Art. 24. – Achizițiile de produse din fonduri publice se fac cu acordarea de prioritate pentru produsele obținute din materiale reciclate sau ale căror ambalaje sunt obținute din materiale reciclate.

Art. 25. – (1) Desfășurarea activităților de colectare, transport, valorificare și reciclare a deșeurilor de ambalaje se realizează cu respectarea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2005 privind protecția mediului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 265/2006, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Lista operatorilor economici care desfășoară activități de colectare, valorificare, inclusiv reciclare a deșeurilor de ambalaje va fi publicată și actualizată trimestrial pe site-ul autorității competente.

Art. 26. – (1) Încălcarea dispozițiilor prezentei legi constituie contravenții, dacă nu au fost săvârșite în astfel de condiții încât să constituie infracțiuni, și se sancționează după cum urmează:

a) cu amendă de la 400 lei la 800 lei pentru persoane fizice și amendă de la 10.000 lei la 20.000 lei pentru operatorii economici în cazul nerespectării prevederilor art. 20;

b) cu amendă de la 2.000 lei la 4.000 lei, în cazul nerespectării prevederilor art. 10 alin. (5), art. 11 și 12;

c) cu amendă de la 4.000 lei la 8.000 lei, în cazul nerespectării prevederilor art. 9 alin. (1) și art. 10 alin. (1) – (3);

d) cu amendă de la 8.000 lei la 15.000 lei, în cazul nerespectării prevederilor art. 13 alin. (1);

e) cu amendă de la 10.000 lei la 20.000 lei, în cazul nerespectării prevederilor art. 17 alin. (1) – (3);

f) cu amendă de la 15.000 lei la 25.000 lei:

1. nerespectarea prevederilor art. 5, art. 8 alin. (1), art. 10 alin. (4), art. 16 alin.(6), (7), (9), (11), (12) și (14);

2. nerespectarea prevederilor art. 16 alin. (8).

(2) Contravenientul poate achita pe loc sau în termen de cel mult 48 de ore de la data încheierii procesului-verbal ori, după caz, de la data comunicării acestuia, jumătate din minimul amenzii prevăzute la alin. (1), agentul constatator făcând mențiune despre această posibilitate în procesul-verbal de constatare și sancționare a contravenției.

(3) Constatarea contravențiilor prevăzute la alin. (1) și aplicarea sancțiunilor se fac de către personalul împuternicit al:

a) Gărzii Naționale de Mediu, pentru contravențiile prevăzute la alin. (1) lit. c), e) și f) pct. 1;

b) Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, pentru contravențiile prevăzute la alin. (1) lit. b), d) și f) pct. 2;

c) autorităților executive ale unităților administrativ-teritoriale, pentru contravenția prevăzută la alin. (1) lit. a).

(4) Licența de operare acordată operatorilor economici prevăzuți la art. 16 alin. (2) lit. b) se anulează în cazul în care, în 2 ani consecutivi de la momentul constatării, aceștia nu îndeplinesc cel puțin obiectivele prevăzute la art. 16 alin. (4) sau obligațiile stabilite prin ordinul prevăzut la art. 16 alin. (5).

(5) Operatorii economici care, într-un an, nu își îndeplinesc în mod individual cel puțin obiectivele prevăzute la art. 16 alin. (4), sunt obligați să își îndeplinească responsabilitățile prin intermediul unui operator economic prevăzut la art. 16 alin. (2) lit. b).

Art. 27. – Constatarea realizării obiectivelor de către operatorii economici prevăzuți la art. 16 alin. (1) și de către operatorii economici autorizați potrivit art. 16 alin. (2) lit. b) se realizează de către persoane împuternicite din cadrul Administrației Fondului pentru Mediu.

Art. 28. – Dispozițiile referitoare la contravențiile prevăzute la art. 26 alin. (1) – (3) se completează cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 29. – (1) Reglementările existente emise în temeiul prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 621/2005 privind gestionarea ambalajelor și a deșeurilor de ambalaje, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția Ordinului ministrului mediului și pădurilor, al ministrului economiei, comerțului și mediului de afaceri și al ministrului administrației și internelor nr. 2742/3190/305/2011 pentru aprobarea Procedurii, criteriilor de autorizare, reautorizare, revizuire, avizare anuală, emitere și anulare a licenței de operare, a procentajului minim de valorificare a deșeurilor de ambalaje preluate de la populație, a operatorilor economici în vederea preluării obligațiilor privind realizarea obiectivelor anuale de valorificare și reciclare a deșeurilor de ambalaje, precum și pentru aprobarea componenței și atribuțiilor comisiei de autorizare, cu modificările ulterioare, rămân aplicabile până la data intrării în vigoare a actelor prevăzute de prezenta lege.

(2) Licențele de operare emise anterior intrării în vigoare a prezentei legi pentru operatorii economici autorizați în baza prevederilor Ordinului ministrului mediului și pădurilor, al ministrului economiei, comerțului și mediului de afaceri și al ministrului administrației și internelor nr. 2742/3190/305/2011, rămân valabile pe întreaga durată de valabilitate a acestora.

Art. 30. – Anexele nr. 1 - 4 fac parte integrantă din prezenta lege.

Art. 31. – La data intrării în vigoare a prezentei legi, Hotărârea Guvernului nr. 621/2005 privind gestionarea ambalajelor și a deșeurilor de ambalaje, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 639 din 20 iulie 2005, cu modificările și completările ulterioare, se abrogă.

*

* *

Prezenta lege transpune prevederile Directivei 94/62/CE a Parlamentului și a Consiliului din 20 decembrie 1994 privind ambalajele și deșeurile de ambalaje, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) seria L nr.365 din 31 decembrie 1994, modificată prin Directiva 2004/12/CE a Parlamentului și a Consiliului din 11 februarie 2004, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE) seria L nr.47 din 18 februarie 2004, prin Directiva 2013/2/UE a Comisiei din 7 februarie 2013 de modificare a anexei I la Directiva 94/62/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind ambalajele și deșeurile de ambalaje, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE) seria L nr.37 din 8 februarie 2013, Decizia 97/129/CE a Comisiei din 28 ianuarie 1997 de stabilire a sistemului de identificare a materialelor folosite pentru ambalaje, în conformitate cu Directiva 94/62/CE a Parlamentului și a Consiliului privind ambalajele și deșeurile provenite din ambalaje, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) seria L, nr.50 din 20 februarie 1997, Decizia 2005/270/CE a Comisiei din 22 martie 2005 de stabilire a tabelelor corespunzătoare sistemului de baze de date, în conformitate cu Directiva 94/62/CE a Parlamentului și a Consiliului privind ambalajele și deșeurile de ambalaje [notificată cu numărul C(2005) 854, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE) seria L, nr.86 din 5 aprilie 2005.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR

VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

PREȘEDINTELE
SENATULUI

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

București,
Nr.

SEMNIIFICAȚIA TERMENILOR SPECIFICI

1. Semnificația termenilor:

a) *acord voluntar* – acord oficial încheiat între autoritățile publice competente și reprezentanții sectoarelor economice implicate, deschis tuturor partenerilor care doresc să se conformeze condițiilor acordului, în vederea atingerii obiectivelor prevăzute în prezenta lege;

b) *operatori economici* – referitor la ambalaje, înseamnă furnizorii de materiale de ambalare, producătorii de ambalaje și produse ambalate, importatorii, comercianții, distribuitorii, autoritățile publice și organizațiile neguvernamentale;

c) *ambalaj* – orice obiect, indiferent de materialul din care este confecționat ori de natura acestuia, destinat reținerii, protejării, manipulării, distribuției și prezentării produselor, de la materii prime la produse procesate, de la producător până la utilizator sau consumator. Obiectul nereturnabil destinat aceluiași scopuri este, de asemenea, considerat ambalaj.

Criteriile care stau la baza definirii unui obiect ca ambalaj sunt:

c¹) un obiect se consideră ambalaj dacă îndeplinește condițiile din definiție fără prejudiciul altor funcții pe care acesta le poate îndeplini suplimentar, în măsura în care acesta nu face parte integrantă din produs, fiind necesar pentru a conține, a susține sau a păstra produsul pe toată durata de viață a acestuia, iar toate elementele sale sunt destinate a fi utilizate, consumate ori eliminate împreună cu produsul.

Exemple ilustrative:

Constituie ambalaje: cutiile pentru dulciuri; foliile care învelesc carcusele de compact discuri; pungile în care se expediază cataloage și reviste, cu o revistă înăuntru; șervețele dantelate pentru prăjituri, vândute împreună cu prăjiturile; rolele, tuburile și cilindrii în jurul cărora este înfășurat un material flexibil, ca de exemplu folie de plastic, folie de aluminiu, hârtie, cu excepția rotelor, tuburilor și cilindrilor destinați a fi părți ale unor echipamente de producție și care nu se utilizează cu scopul de a prezenta un produs ca unitate de vânzare; ghivecele pentru flori destinate exclusiv vânzării și transportării plantelor și care nu sunt destinate păstrării împreună cu planta pe parcursul vieții acesteia; flacoanele din sticlă pentru soluții injectabile; suporturile pentru compact discuri, vândute împreună cu compact discurile și care nu sunt destinate utilizării ca mijloc de depozitare; umerășele pentru haine, vândute împreună cu un articol de îmbrăcăminte; cutiile de chibrituri; sistemele de izolare sterilă, de exemplu: pungi, tăvi și materiale necesare menținerii sterilității produsului; capsulele pentru băuturi, de exemplu: cafea, cacao, lapte, care rămân goale după utilizare; buteliile din oțel reîncărcabile, utilizate pentru diferite tipuri de gaz, cu excepția extincătoarelor.

Nu constituie ambalaje: ghivecele pentru flori destinate păstrării împreună cu planta pe parcursul vieții acesteia; cutiile pentru scule; pliculețele pentru ceai; învelișurile de ceară din jurul brânzei; membranele mezelurilor; umerășele pentru haine, vândute separat; capsulele de cafea, dozele de cafea din folie de aluminiu și dozele de cafea din hârtie de filtru, care sunt aruncate împreună cu cafeaua după utilizare; cartușele pentru imprimante; carcasele pentru compact discuri, DVD-uri și casete video, vândute cu un compact disc, un DVD sau o casetă video înăuntru; suporturile pentru compact discuri, vândute goale și destinate utilizării ca mijloc de depozitare; capsulele solubile pentru detergenți; lumânările pentru morminte, recipientele pentru lumânări; râșnițele mecanice, integrate în recipiente reîncărcabile, de exemplu râșnițele de piper reîncărcabile.

c²) obiectele proiectate și destinate a fi umplute la punctele de vânzare, precum și obiectele „de unică folosință”, vândute umplute sau destinate a fi umplute în punctele de desfacere sunt considerate ambalaje, dacă îndeplinesc funcția de ambalare.

Exemple ilustrative:

Constituie ambalaje, dacă au fost concepute pentru a fi umplute la punctul de vânzare: pungile din plastic sau din hârtie; farfuriile și paharele de unică folosință; folia alimentară aderentă; pungile pentru sandviciuri; folia de aluminiu, husele din folie de plastic pentru protejarea hainelor curățate în curățătorii.

Nu constituie ambalaje: paletele de amestecat; tacâmurile de unică folosință; hârtia de împachetat, vândută separat; formele din hârtie pentru copt, vândute goale; șervețelele dantelate pentru prăjituri, vândute fără prăjituri.

c³) componentele ambalajelor și elementele auxiliare integrate în ambalaj sunt considerate ca parte din ambalajul în care sunt integrate. Elementele auxiliare agățate direct de produs sau atașate de acesta, care îndeplinesc funcții de ambalaj, sunt considerate ambalaje dacă nu sunt parte integrantă a produsului și dacă nu toate elementele lor sunt destinate a fi utilizate, consumate sau eliminate împreună cu produsul.

Exemple ilustrative:

Constituie ambalaje: Etichetele agățate direct de produs sau atașate acestuia.

Constituie parte a unui ambalaj: peria de rimel care face parte din capacul recipientului; etichetele adezive atașate unui alt articol de ambalaj; capsele metalice; manșoanele din plastic; dispozitivul de măsurare-dozare care face parte din sistemul de închidere a recipientului pentru detergenți; râșnițele mecanice, integrate în recipiente fără posibilitate de reîncărcare, pline cu un anumit produs, de exemplu râșnițele de piper pline cu piper.

Nu constituie ambalaje: etichetele de identificare prin radiofrecvență (RF1D).

d) *ambalaj primar* – ambalaj de vânzare – ambalaj conceput și realizat pentru a îndeplini funcția de unitate de vânzare, pentru utilizatorul final sau consumator, în punctul de achiziție;

e) *ambalaj secundar* – ambalaj grupat, supraambalaj – ambalaj conceput pentru a constitui la punctul de achiziție o grupare a unui număr de unități de

vânzare, indiferent dacă acesta este vândut ca atare către utilizator sau consumatorul final ori dacă el servește numai ca mijloc de umplere a rafturilor în punctul de vânzare; el poate fi separat de produs fără a afecta caracteristicile produsului;

f) *ambalaj terțiar* – ambalaj pentru transport – ambalaj conceput pentru a ușura manipularea și transportul unui număr de unități de vânzare sau ambalaje grupate, în scopul prevenirii deteriorării în timpul manipulării ori transportului. Ambalajul pentru transport nu include containerele rutiere, feroviare, navale sau aeriene;

g) *ambalaj reutilizabil* – ambalaj refolosit pentru același scop, a cărui returnare de către consumator ori comerciant este asigurată de plata unei sume-sistem depozit, prin re achiziționare sau altfel.

Ambalajul reutilizabil se consideră introdus pe piață atunci când este făcut disponibil pentru prima oară, împreună cu produsul pe care este destinat să îl conțină, să îl protejeze, să îl manipuleze, să îl distribuie sau să îl prezinte.

Ambalajul reutilizabil se consideră deșeu de ambalaj când se înlătură, la sfârșitul duratei utile de viață. Ambalajul reutilizabil nu se consideră deșeu de ambalaj atunci când este returnat pentru a fi refolosit.

Ambalajul reutilizabil nu se consideră ambalaj introdus pe piață atunci când este refolosit pentru ambalarea unui produs și făcut disponibil din nou.

Cantitatea de deșeuri de ambalaje reutilizabile generate într-un an se consideră a fi egală cu cantitatea de ambalaje reutilizabile introduse pe piața națională în anul respectiv;

h) *ambalaj de desfacere* – ambalaj care îndeplinește criteriul c²);

i) *ambalaj compozit* – ambalaj confecționat din materiale diferite care nu pot fi separate manual, nici unul dintre aceste materiale neavând o pondere semnificativă pentru a putea fi încadrat la acel tip de material.

Ambalajul compozit se raportează corespunzător la materialul preponderent ca greutate.

j) *colectare selectivă* – colectarea deșeurilor de ambalaje pe tipuri de materiale și/sau sortimente de materiale;

k) *deșeuri de ambalaje* – orice ambalaje sau materiale de ambalare care satisfac cerințele definiției de deșeu, exclusiv deșeurile de producție, din anexa nr. 1 la Legea nr. 211/2011, republicată.

l) *deșeuri de ambalaje generate* – cantitatea de ambalaje care devin deșeuri pe teritoriul național după ce acestea au fost utilizate pentru a conține, a proteja, a livra și a prezenta produse.

Deșeurile de ambalaje generate nu includ reziduurile de orice fel, rezultate din producția de ambalaje și de materiale de ambalare ori din orice alt proces de producție.

Cantitatea de deșeuri de ambalaje generate într-un an se consideră a fi egală cu cantitatea de ambalaje introdusă pe piața națională în anul respectiv;

m) *deșeuri de ambalaje reciclate* – cantitatea de deșeuri de ambalaje generate care este reciclată, indiferent dacă reciclarea se face în țară, într-un stat membru al Uniunii Europene sau în afara Comunității Europene;

n) *deșeuri de ambalaje valorificate* – cantitatea de deșeuri de ambalaje generate pe plan național care este valorificată, indiferent dacă valorificarea se face în țară, într-un stat membru al Uniunii Europene sau în afara Comunității Europene;

o) *deșeuri de ambalaje valorificate sau incinerate în instalații de incinerare cu recuperare de energie* – cantitatea de deșeuri de ambalaje generate pe plan național care este valorificată sau incinerată în instalații de incinerare cu recuperare de energie, indiferent dacă valorificarea sau incinerarea în instalații de incinerare cu recuperare de energie se face în țară, într-un stat membru al Uniunii Europene ori în afara Comunității Europene;

p) *gestionarea deșeurilor de ambalaj* – gestionarea deșeurilor, așa cum este definită în anexa nr. 1 la Legea nr. 211/2011, republicată.

Deșeurile de ambalaje generate în alt stat, care sunt importate în vederea valorificării/reciclării, nu se consideră ca fiind deșeuri de ambalaje gestionate pentru îndeplinirea obiectivelor naționale din prezenta lege;

q) *obiectiv de reciclare* – cantitatea totală de deșeuri de ambalaje reciclate, raportată la cantitatea totală de deșeuri de ambalaje generate;

r) *obiectiv de valorificare sau de incinerare în instalații de incinerare cu recuperare de energie* – cantitatea totală de deșeuri de ambalaje valorificată sau incinerată în instalații de incinerare cu recuperare de energie, raportată la cantitatea totală de deșeuri de ambalaje generate;

s) *prevenire* – reducerea cantității și nocivității pentru mediu a materialelor și substanțelor utilizate în ambalaje și deșeuri de ambalaje, precum și a ambalajelor și deșeurilor de ambalaje în cadrul procesului de producție, comercializare, distribuție, utilizare și eliminare, mai ales prin dezvoltarea de produse și tehnologii curate;

ș) *reciclarea deșeurilor de ambalaje* – operațiunea de re prelucrare într-un proces de producție a deșeurilor de ambalaje pentru a fi folosite în scopul inițial sau pentru alte scopuri. Termenul include reciclarea organică, dar exclude recuperarea de energie;

t) *reciclare organică* – tratarea aerobă (compostare) sau anaerobă (biometanizare), în condiții controlate, utilizându-se microorganisme, a părților biodegradabile ale deșeurilor de ambalaje, care produc reziduuri organice stabilizate sau metan. Depozitarea în depozite nu poate fi considerată reciclare organică;

ț) *reutilizarea ambalajelor* – orice operație prin care un ambalaj care a fost conceput și creat pentru a putea îndeplini în cursul ciclului său de viață un număr minim de rotații este reutilizat într-un scop identic celui pentru care a fost conceput, recurgându-se sau nu la produsele auxiliare existente pe piață, care permit reumplerea ambalajului însuși; un asemenea ambalaj reutilizat va deveni deșeu de ambalaj atunci când nu va mai putea fi reutilizat;

u) *sistem-depoziț* – sistem prin care cumpărătorul, la achiziționarea unui produs ambalat, plătește vânzătorului o sumă de bani care îi este rambursată atunci când ambalajul este returnat;

w) *valorificare* – orice operație aplicabilă deșeurilor de ambalaje, prevăzută în anexa nr. 3 la Legea nr. 211/2011, republicată;

x) *valorificarea energetică* – utilizarea deșeurilor de ambalaje combustibile ca mijloc de producere a energiei prin incinerarea directă, cu sau fără alte deșeuri, dar cu recuperare de căldură;

y) *trasabilitate* – caracteristica unui sistem de a permite regăsirea istoricului, a utilizării sau a localizării unui deșeu prin identificări înregistrate;

z) *introducere pe piața națională a unui produs* – înseamnă furnizarea, de către o persoană juridică cu sediul în România pentru prima oară, a unui produs pentru distribuție, consum sau utilizare pe piața națională în cursul unei activități comerciale, în schimbul unei plăți sau gratuit.

Produsele fabricate pentru un distribuitor sau importator care își aplică denumirea, marca sau un alt semn distinctiv pe produs se consideră a fi introduse pe piața națională de către acesta.

În măsura în care legislația Uniunii Europene privind produsele respective prevede aceasta, în cazul produselor vândute direct utilizatorului final din România de un producător stabilit în alt stat membru al Uniunii Europene, introducerea pe piață se face de către acesta, dacă este înregistrat în România, respectiv de reprezentantul autorizat al acestuia stabilit în România.

CERINȚE ESENȚIALE
privind compoziția și caracterul reutilizabil și valorificabil
al ambalajelor

1. Cerințe esențiale specifice privind fabricarea și compoziția ambalajului:

a) ambalajul va fi fabricat astfel încât volumul și greutatea acestuia să fie limitate la minimum necesar pentru a asigura nivelul cerut de siguranță, igienă și acceptabilitate atât pentru produsul ambalat, cât și pentru consumator;

b) ambalajul va fi conceput, fabricat și comercializat într-un mod care să permită reutilizarea sau valorificarea sa, inclusiv reciclarea, și să reducă la minimum impactul negativ asupra mediului;

c) ambalajul va fi fabricat urmărindu-se reducerea la minimum a conținutului de substanțe și materiale toxice și de alte substanțe periculoase în materialul de ambalare și în elementele sale, substanțe care se pot regăsi în emisiile, cenușa sau levigatul care rezultă din procesele de eliminare a deșeurilor de ambalaje.

2. Cerințe esențiale specifice privind caracterul reutilizabil al unui ambalaj:

a) proprietățile fizice și caracteristicile ambalajului trebuie să permită mai multe rotații în condiții normale de utilizare preconizate;

b) ambalajul reutilizat trebuie pregătit, după caz, pentru a satisface exigențele în materie de sănătate și de securitate;

c) ambalajul care nu mai poate fi reutilizat trebuie să devină deșeu de ambalaj valorificabil.

3. Cerințe esențiale specifice privind caracterul valorificabil al unui ambalaj:

a) ambalajul trebuie să fie astfel fabricat încât să permită, atunci când devine deșeu de ambalaj, ca un anumit procent din greutatea materialelor folosite să fie reciclat. Fixarea acestui procent poate diferi în funcție de tipul materialului folosit la fabricarea ambalajului;

b) ambalajul trebuie să fie astfel fabricat încât să permită, atunci când devine deșeu de ambalaj, ca deșeurile de ambalaj tratate în vederea valorificării energetice să aibă o valoare calorică minimă ce să permită optimizarea recuperării de energie;

c) ambalajul trebuie să fie astfel fabricat încât să permită, atunci când devine deșeu de ambalaj, ca deșeurile de ambalaje tratate în vederea compostării să fie suficient de biodegradabile;

d) ambalajul biodegradabil trebuie să fie astfel fabricat încât să permită, atunci când devine deșeu de ambalaj, o descompunere fizică, chimică, termică sau biologică, astfel încât cea mai mare parte a materialului să se transforme în bioxid de carbon, biomasă și apă.

SISTEM DE MARCARE ȘI IDENTIFICARE PENTRU AMBALAJE**A**

Sistem de numerotare și abrevieri pentru mase plastice

Materialul	Abrevierile	Numerotarea
Polietilen tereftalat	PET	1
Polietilena de mare densitate	HDPE	2
Policlorura de vinil	PVC	3
Polietilena de mică densitate	LDPE	4
Polipropilena	PP	5
Polistiren	PS	6
		7
		19

B

Sistem de numerotare și abrevieri pentru hârtie și plăci fibrolemnoase

Materialul	Abrevierile	Numerotarea
Carton ondulat	PAP	20
Carton neondulat	PAP	21
Hârtie	PAP	22
		23
		39

C

Sistem de numerotare și abrevieri pentru metale

Materialul	Abrevierile	Numerotarea
Oțel	FE	40
Aluminiu	ALU	41
		42
		49

Sistem de numerotare și abrevieri pentru materiale din lemn

Materialul	Abrevierile	Numerotarea
Lemn	FOR	50
Plută	FOR	51
		52
		59

Sistem de numerotare și abrevieri pentru materiale textile

Materialul	Abrevierile	Numerotarea
Bumbac	TEX	60
Iută	TEX	61
		62
		69

Sistem de numerotare și abrevieri pentru sticlă

Materialul	Abrevierile	Numerotarea
Sticlă incoloră	GL	70
Sticlă verde	GL	71
Sticlă brună	GL	72
		73
		79

Sistem de numerotare și abrevieri pentru compozite

Materialul	Abrevierile ^{*)}	Numerotarea
Hârtie și carton/diverse metale		80
Hârtie și carton/plastic		81
Hârtie și carton/aluminiu		82
Hârtie și carton/tablă galvanizată		83
Hârtie și carton/plastic/aluminiu		84
Hârtie și carton/plastic/aluminiu/tablă galvanizată		85
		86
		89
Plastic/aluminiu		90
Plastic/tablă galvanizată		91
Plastic/diverse metale		92
		93
		94
Sticlă/plastic		95
Sticlă/aluminiu		96
Sticlă/tablă galvanizată		97
Sticlă/diverse metale		98
		99

^{*)} Compozite: C plus abrevierea corespunzătoare materialului predominant (C/).

Tabelul nr. 1

Cantitățile de deșuri de ambalaje generate în România și valorificate sau incinerate în instalații de incinerare cu recuperare de energie în România sau în țări terțe

Semnificația coloanelor din tabelul de mai jos este următoarea:

A - Valorificare energetică;

B - Alte forme de valorificare;

C - Incinerate în instalații de incinerare cu recuperare de energie;

D - Total valorificate sau incinerate în instalații de incinerare cu recuperare de energie.

– tone –

Material	Deșuri de ambalaje generate	Valorificate sau incinerate în instalații de incinerare cu recuperare de energie						
		Reciclare materială	Alte forme de reciclare	Total reciclare	A	B	C	D
	(a)	(b)	(c)	(d)	(e)	(f)	(g)	(h)
Sticlă			xxxxxxxxxx			xxxxxxxxxx		
Plastic			xxxxxxxxxx			xxxxxxxxxx		
Hârtie - carton			xxxxxxxxxx			xxxxxxxxxx		
Metal	Aluminiu	////////	////////	////////	////////	////////	////////	////////
	Oțel	////////	////////	////////	////////	////////	////////	////////
	Total		xxxxxxxxxx			xxxxxxxxxx		
Lemn			xxxxxxxxxx			xxxxxxxxxx		
Altele	xxxxxxxxxx	xxxxxxxxxx	xxxxxxxxxx	xxxxxxxxxx	xxxxxxxxxx	xxxxxxxxxx	xxxxxxxxxx	xxxxxxxxxx
Total			xxxxxxxxxx			xxxxxxxxxx		

NOTĂ:

1. Câmpurile albe: Furnizarea datelor este obligatorie. Pot fi folosite estimări, dar acestea trebuie să se bazeze pe date empirice și trebuie explicate în descrierea metodologiei.

2. Câmpurile

XXXX

: Furnizarea datelor este obligatorie, dar sunt acceptate estimări

brute. Aceste estimări trebuie explicate în descrierea metodologiei.

3. Câmpurile

//////

: Furnizarea datelor este voluntară.

4. Datele referitoare la reciclarea plasticului vor include toate materialele care au fost reciclate ca materiale plastice.

5. Coloana (c) include toate formele de reciclare, inclusiv reciclarea organică dar excluzând reciclarea materială.

6. Coloana (d) reprezintă suma coloanelor (b) și (c).

7. Coloana (f) include toate formele de valorificare excluzând reciclarea și valorificarea energetică.

8. Coloana (h) reprezintă suma coloanelor (d), (e), (f) și (g).
 9. Procentajul de valorificare sau incinerare în instalații de incinerare cu recuperare de energie: Coloana (h)/coloana (a).
 10. Procentajul de reciclare: Coloana (d)/coloana (a).
 11. Datele pentru lemn nu se vor folosi pentru evaluarea obiectivului de reciclare de minimum 15% anterior anului 2011.

Tabelul nr. 2

Cantitățile de deșuri de ambalaje trimise în state membre ale Uniunii Europene sau exportate în afara Comunității Europene în vederea valorificării sau incinerării în instalații de incinerare cu recuperare de energie

– tone –

Material	Deșuri de ambalaje trimise în State Membre UE sau exportate către țări din afara Comunității pentru:				
	Reciclare materială	Alte forme de reciclare	Valorificare energetică	Alte forme de valorificare	Incinerate în instalații de incinerare cu recuperare de energie
Sticlă	xxxxxxxxxx	//////////	//////////	//////////	//////////
Plastic	xxxxxxxxxx	//////////	//////////	//////////	//////////
Hârtie - carton	xxxxxxxxxx	//////////	//////////	//////////	//////////
Metal	Aluminiu	//////////	//////////	//////////	//////////
	Oțel	//////////	//////////	//////////	//////////
	Total	xxxxxxxxxx	//////////	//////////	//////////
Lemn	xxxxxxxxxx	//////////	//////////	//////////	//////////
Altele	xxxxxxxxxx	//////////	//////////	//////////	//////////
Total	xxxxxxxxxx	//////////	//////////	//////////	//////////

NOTĂ:

1. Datele din tabel se referă numai la cantitățile aferente obligațiilor rezultate din prezenta lege. Acestea sunt subscrise datelor furnizate în tabelul nr. 1. Tabelul are doar scop informativ.

2. Câmpurile

xxxx

 : Furnizarea datelor este obligatorie, dar sunt acceptate estimări grosiere. Aceste estimări trebuie explicate în descrierea metodologiei.

3. Câmpurile

//////

 : Furnizarea datelor este voluntară.

4. Datele referitoare la reciclarea plasticului vor include toate materialele care au fost reciclate ca materiale plastice.

Tabelul nr. 3

Cantitățile de deșuri de ambalaje generate în alte state membre ale Uniunii Europene sau importate din afara Comunității Europene în vederea valorificării sau incinerării în instalații de incinerare cu recuperare de energie

– tone –

Material	Deșuri de ambalaje generate în State Membre UE sau importate din afara Comunității pentru:				
	Reciclare materială	Alte forme de reciclare	Valorificare energetică	Alte forme de valorificare	Incinerate în instalații de incinerare cu recuperare de energie
Sticlă	//////////	//////////	//////////	//////////	//////////
Plastic	//////////	//////////	//////////	//////////	//////////
Hârtie - carton	//////////	//////////	//////////	//////////	//////////
Metal	Aluminiu	//////////	//////////	//////////	//////////
	Oțel	//////////	//////////	//////////	//////////
	Total	//////////	//////////	//////////	//////////
Lemn	//////////	//////////	//////////	//////////	//////////
Altele	//////////	//////////	//////////	//////////	//////////
Total	//////////	//////////	//////////	//////////	//////////

NOTĂ:

1. Datele din tabel au doar scop informativ. Datele nu sunt conținute nici în tabelul nr. 1 și nici în tabelul nr. 2 și nu pot fi utilizate pentru îndeplinirea obiectivelor naționale.

2. Câmpurile

////

: Furnizarea datelor este voluntară.

3. Datele referitoare la reciclarea plasticului vor include toate materialele care au fost reciclate ca materiale plastice.